

Čís. 14554.

Zemедelcom v smyle § 9 zák. č. 33/1934 Sb. z. a n. je tiež, kto so svolením Štátneho pozemkového úradu skutočne hospodári na zabranej pôde a tým sa vyživuje, a to až do skutočného vypratania.

(Rozh. z 20. IX. 1935, R III 459/35.)

Proti exekútom, ktorí hospodária na zabranej pôde, žiadal Štátny pozemkový úrad exekučné vypratanie statku, ale bol im povolený odklad. Na žiadosť exekventa k vydobytiu jeho peňažitej pohľadávky prvý súd povolil exekúciu zabavením pohľadávok exekútov. Rekurzný súd zmenil usnesenie prvého súdu a žiadosť o povolenie exekúcie na pohľadávky zamietol. Dôvody: Pohľadávka vymáhajúcej strany pochádza z doby pred 9. májom 1933, tedy je tak zvanou starou dlžbou a pohľadávky exekútov v exekučnej žiadosti pod a)—c) uvedené pochádzajú z predaju hospodárskych predmetov z ich hospodárskeho podniku; Štátny pozemkový úrad žiadal za odklad exekučného vypratania hospodárskeho dvora, stanoveného na deň 24. apríla 1935, a podľa usnesenia okresného súdu č. E 2986/34-17 bude nový termín stanovený, až sa Št. P. Ú. prihlási, čo sa ale doteraz nestalo. Exekúti sú tedy aj dnes v držbe statku, sú tedy statkári, a môžu v smysle § 9 zák. č. 33/1934 a vl. nar. č. 259/1934 Sb. z. a n. všetkých výhod použiť, ktoré sú v týchto zákonných predpisoch stanovené.

V smysle § 4 zák. č. 33/1934 Sb. z. a n. exekúciu viesť na tieto pohľadavky nie je dovolené.

Z týchto dôvodov bolo treba usnesenie prvostupňového súdu zmeniť. Najvyšší súd rekurzu nevyhovel. Dôvody:

Rekurzný súd z obsahu spisov č. E 2986/34 okresného súdu v M. správne zistil, že Štátny pozemkový úrad pred povolením exekúcie č. Cs XIX. 399/32-4 síce žiadal o exekučné vypratanie nehnuteľností obhospodarovaných Milošom R. a jeho manželkou, že však sám požiadal o odklad tohoto už povoleného exekučného vypratania do doby, až sa Štátny pozemkový úrad znova prihlási.

Keďže je nesporné, že povinná strana sa výlučne vyživuje hospodarením na zemedelských pozemkoch a drží ešte tieto zo záboru pochádzajúce pozemky so súhlasom Štátneho pozemkového úradu v skutočnom užívaní, správne považoval rekurzný súd povinnú stranu za zemedelca podľa § 9. zákona č. 33/1934 Sb. z. a n.

Pri nespornej povahe pohľadávok, ktorých zabavenie bolo žiadané a so zreteľom na čas vzniku vymáhanej pohľadávky zaujal rekurzný súd správne stanovisko, že pre tieto pohľadavky za účinnosti zákona č. 33/1934 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 259/1934 Sb. z. a n. nemôže byť vedená exekúcia.

Čís. 14557.

Súd nemôže vydať v exekučnom pokračovaní platebnú záповeď proti poddlžníkovi, ktorého o p a t r o v n í k býva v cudzozemsku, hoci

sám poddlžník, ktorý je v opatrovníctva, býva v tuzemsku (sr. sdelenie min. spr. č. 133/1927 Věstník).

(Rozh. z 24. IX. R III 134/35.)

Súd prvej stolice zamietol žiadosť o povolenie exekúcie zabavením a prikázaním pohľadávky k vybraniu od poddlžníka Rudolfa A., ktorý vraj býva v Maďarsku. Dôvody: Medzi Čsl. štátom a Maďarskom čo do exekučného vymáhania pohľadávok niet vzájomnosti. Exekúcia žiadaná zabavením a prikázaním pohľadávok u poddlžníka vykoná sa dorúčením platebnej záповedi, čo je u poddlžníka bývajúceho v Maďarsku nemožné. Poukazuje sa na výnos ministerstva spravodlnosti, uverejnený v ročníku 1927 Věstníka min. spr. pod číslom 133.

Rekurzný súd zmenil usnesenie prvého súdu a povolil exekúciu podľa návrhu, lebo poddlžník Rudolf A. býva v B. (na území Čsl. republiky).

Najvyšší súd obnovil usnesenie súdu prvej stolice. Dôvody:

Zo spisov č. 641/23 okresného súdu v B. vyplýva, že poddlžník Rudolf A. je pod kuratelou pre choromyseľnosť, a že jeho opatrovníkom je Dr. Andrej H. v Budapešti.

Platebný zákaz pre tohoto poddlžníka by bolo treba doručiť jeho menovanému kurátorovi, ktorý býva v Maďarsku. Medzi Čsl. štátom a Maďarskom niet však vzájomnosti čo do exekučného vymáhania pohľadávok, a doručenie platebného zákazu v súdenom prípade nemožno vykonať.

Čís. 14571.

Obchodný úkon uzavrený menom spoločnosti s ručením obmedzeným — ak bolo výslovne rečené, že sa spoločnosť teprve zakladá — pokladá sa za uzavrený menom osôb, ktoré sa spolčily k založeniu spoločnosti. Zodpovednosť týchto osôb riadi sa všeobecnými pravidlami o spoločnosti a zmocnení.

(Rozh. z 27. IX. 1935, Rv III 396/34.)

Žalovaní objednali dosky od právneho predchodcu žalobníka objednacím lístkom, podpísaným »A. K. závod pre železné konštrukcie, spol. s r. o. v založení«. Z tejto objednávky vzniklú pohľadávku uplatňuje žalobník žalobou.

Súd prvej stolice žalobu zamietol. Dôvody: Ako je patrné z objednacieho lístku C), o ktorý sa sám žalobník opiera, objednávka, z ktorej mal vzniknúť predmetný záväzok, nesie podpis »A. K. závod pre železné konštrukcie, spol. s r. o. v založení«, v pôvodine »A. K. Eisenkonstruktionswerk G. m. b. H. in Gründung«, nenechala obláta v pochybnosti o tom, že oferta, v tejto objednávke uvedená, nepochádzala od jestvujúcej spoločnosti s ručením obmedzeným.

Literatúra k § 160 uh. obch. zákona a k obsahove jemu odpovedajúcemu čl. 211 rak. obch. zákona, ktorý odpovedá obsahove aj § 2 zákona o spoločnostiach s ručením obmedzeným, jednohlasne zastáva stanovisko, že ustanovení o solidárnom osobnom ručení za nejestvujúcu spo-